

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:

Pe un an	50 Lei
Pe jumătate de an	25 "
Pe un pătror de an	12 1/2 "
Un număr	1 Leu.

Manuscrisele se adresează redacției „Foaia Diecezană” iar banii de prenumără-tiune și inserțiuni administrației „Tipografa și Librăria diecezană” în Caransebeș
Telefon Nr. 30.

Prețul inserțiunilor:

Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 30 Lei, până la 200 de cuvinte 45 Lei, de aci în sus 60 Lei

Cu ce-I suntem noi datori lui Iisus Hristos?

de preotul C. Morariu.

O, de ce iubirea de Hristos este așa de stinsă din creștini în zilele noastre? de ce așa de puțini o mai au în inimile lor? Dacă noi am fi pătrunși de această iubire sfântă, ce vorbă frumoasă și ce purtare delicată am avea atunci, ce neplăcere am simți de ispitele lumii și de orice păcate, și cum ne-am sili din rășputeri numai lui Hristos să-I plăcem, numai în El să ni căutăm și să ni găsim mântuirea și fericirea. Câtă grijă ar avea atunci părinții să-și crească pe iubiții lor copii de mici în iubirea de Hristos, și cum s'ar trudi ei să li vorbească cât de adese ori de Fiul lui Dumnezeu, ca ei neconținut tot mai mult să-L cunoască și neprețuita Lui în-vuțatură să se facă în tranșii singura lor voință și știință, să se facă sufletul și viața lor. Și atunci n'ar fi atâta potop de nenorocire între noi oamenii, n'ar fi atâta ură și zavistie între frați, n'ar fi atâtea sfezi și sudalme și ocări și cămătării și sărăcie și clevetire și ucideri și pări și prigoniri și nedreptăți și stricăciuni de tot felul, fiindcă duhul creștinesc ni-ar șopti mereu la ureche să-i iubim chiar pe dușmanii noștri, să-i vorbim de bine pe cei ce ne grăiesc de rău, să li facem bine celor ce ne urăsc și să ne rugăm pentru cei ce ne asupresc și ne prigonesc pe noi (Mat. 5, 44). Atunci darul Duhului Sfânt mereu ni-ar aduce aminte că, numai ținând poruncile lui Hristos, rămânem în iubirea Lui, și porunca Lui cea mai mare este să ne iubim unul pe altul, precum El ne-a iubit pe noi (Ioan 15, 10 și 12). Atunci darul Duhului Sfânt ne-ar povățui că „*cel ce iubește pe fratele său (adecă pe tot omul din lume) în lumină petrece și sminteală nu-i într'ânsul, iar cel ce urăște pe fratele său, în întunec este și nu știe încotro merge, că întunerecul a orbit ochii lui*” (1 Ioan 2, 10 și 11). Atunci darul Duhului Sfânt ne-ar povățui că „*cel ce nu iubește*

pe fratele său petrece în moarte, și cel ce urăște pe fratele său este ucigător de oameni” (1 Ioan 3, 14 și 15). Atuncia darul Duhului Sfânt ni-ar spune că „*în aceea am cunoscut iubirea lui Dumnezeu că El sufletul și-a pus pentru noi*”, și de aceea „*și noi suntem datori să ne punem sufletul pentru frați*” (1 Ioan 3, 16), și „*bușuroși să cheltuim și să ne cheltuim și pe noi pentru sufletele fraților*” (2 Cor. 12, 15). Și dacă noi cu adevărat L-am iubit pe Iisus Hristos, atunci am putea zice ca și apostolul Pavel că de iubirea aceasta nu ne poate despărți „*nici năcazul, nici strămtăoarea, nici prigonirea, nici foamea, nici golătatea, nici primejdia, nici sabia, nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici căpităniile, nici puterile, nici cele de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncul, nici orice alia făptură*” (Rom. 8, 35-39).

Noi îi mai suntem datori lui Iisus Hristos și cu închinăciune. Ajungând cei trei magi în Ierusalim, ei au întrebat: „*Unde este Împăratul Jidovilor cel ce s'a născut, că am văzut steaua Lui la răsărit și am venit să ne închinăm Lui*” (Mat. 2, 2). Cumcă cei trei magi Îl socoteau pe nou născutul copil de Împărat nu numai ca orice copil omenesc, ci credeau că El este și Dumnezeu, asta o dovedesc cuvintele lor: „*noi am venit să ne închinăm Lui*”. Magii știau că Jidovii de pe atuncia așteptau un mântuitor, de oarece vorba asta era lătită în toate părțile. Dar oare ce li păsa lor de mântuitorul acela, de care singuri Jidovii credeau că numai de aceea avea să vie, ca să li întemeieze o mare împărăție pământescă? Și magilor celor cu totul străini de neamul jidovesc și de țara jidovească totuși li-a păsat de nou născutul Împărat, pentru că au venit până la Ierusalim și au întrebat de dânsul, ba nu numai au întrebat, ci au și zis că anume au venit ca să se închine Lui. Oare care om cu mîntea la loc să nu cunoască că prin călătoria și închinarea celor trei magi Părintele ceresc a vrut să arate de atunci și până la sfârșitul lumii că nemernici sunt toți, căți nu se închină Fiului Său Iisus Hristos, ca adevăratului Dumnezeu?

Oare cine să nu simțiască că credința cea tare a magilor în Dumnezeu Iisus Hristos dă de rușine necredința necredincioșilor din toate timpurile? La cei trei magi se adevăresc cuvintele lui Iisus: „*Fericți cei ce n'au văzut și au crezut*“. Că ce au văzut magii? Ei singuri spun că au văzut la răsărit numai steaua nou născutului Împărat și au venit să se închine Lui. În Ierusalim ei n'au aflat nici un om care să fi știut ceva de Împăratul acela, acolo nime pe lume nu căuta să se închine Lui, ba regele Irod, auzind de Dânsul, i-a chemat la sine pe magi cu gândul ascuns să iscodească numai locul, unde se află, ca să-i poată lua zilele. Și totuși magii, fiind călăuziți de stea, au mers până la Vetelem, au intrat în grajdul unde s'a născut Iisus, „*au văzut pruncul cu Maria, mama Lui și, căzând la pământ, s'au închinat Lui*“ (Mat. 2, 11).

Dacă magii au căzut până la pământ și s'au închinat pruncului Iisus, noi se cade să ne închinăm cu atâta mai mult, cu cât credința ni spune, „*că în numele lui Iisus tot genunchiul să se plece al celor cerești și al celor pământești și al celor de desupt și toată limba să mărturisească că Domn este Iisus Hristos întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl*“ (Filip. 2, 10 și 11). Noi cu atâta mai mult se cade să ne închinăm lui Iisus, cu cât Părintele creșc, trimitând pe Fiul Său în lume, a zis: „*Să se închine Lui toți îngerii lui Dumnezeu*“ (Evrei 1, 6), de oarece *Lui i s'a dat toată puterea în cer și pe pământ* (Marcu 28, 19).

Magii au văzut numai steaua și s'au închinat lui Iisus, ei au văzut numai un copil mic în ieslea dobitoacelor și s'au închinat Lui, fiindcă au crezut cu toată tăria că acel copil este împăratul împăraților, este stăpânul cerului și al pământului, este stăpânul lumii. Magii încă nimic n'au fost auzit de învățătura lui Iisus, ei n'au văzut nici o minune de-a Lui și nimic n'au știut de preamărirea și șederea Lui în cer de-a dreapta Tatălui. Noi însă le știm toate acestea, noi avem pildele apostolilor, avem mărturiile nenumăraților credincioși și mucenici ce s'au închinat Lui toată viața, avem pildele milioaneilor de credincioși din ziua de astăzi și pildele celor mai străluciți bărbați din toate timpurile cari ne îndeamnă să ne închinăm lui Iisus precum ei I s'au închinat, noi dară numai decât trebuie să cădem până la pământ înaintea Fiului lui Dumnezeu și să zicem, cum a zis apostolul Toma: „*Domnul meu și Dumnezeul meu!*“ (Ioan 20, 28).

Cum s'au închinat și se închină lui Iisus Hristos toți dreptii din toate timpurile și toate cetele cerești, despre aceasta iată ce ni spune sfântul apostol și evanghelist Ioan în cartea sa numită „Apocalipsul“ sau „Descoperirea:“ „*Și am văzut (în cer) și iată în mijlocul tronului și al*

celor patru fiare și în mijlocul bătrânilor sta un Miel ca junghiat (anume Mielul Iisus Hristos junghiat pentru păcatele noastre). *Și, vădându-mă, am auzit glas de îngeri mulți împrejurul tronului și al fiavelor și al bătrânilor, și era numărul lor miriade de miriade și mii de mii. Aceștia au zis cu glas tare: Vrednic este Mielul junghiat a primi puterea și bogăția și înțelepciunea și tăria și onoarea și mărirea și binecuvântarea. Și toată făptura din cer și de pe pământ și de sub pământ și cele din mare și toate cele ce sunt în trânele le-am auzit zicând: Binecuvântarea și onoarea și mărirea și puterea fie Celui ce șede pe tron și Mielului în vecii vecilor... și cei 24 de bătrâni (ce înseamnă pe toți credincioșii) s'au plecat cu fețele în jos și s'au închinat Celui ce trăiește în vecii vecilor“ (5, 8 și 11—14).*

Să ne închinăm dară și noi lui Iisus Hristos, să ne închinăm Lui împreună cu miriadele de îngeri, să ne închinăm Lui acasă și prin biserică, unde El este de față în sfânta taină a euharistiei, să ne închinăm nu numai cu gura, ci și cu toată inima și cu tot sufletul, și nu numai însemnându-ne cu sfânta cruce și plecându-ne capul, ci plecându-ne înaintea Lui și genunchii și fața până la pământ. Să ne închinăm Domnului și Dumnezeului nostru Iisus Hristos și atunci, când s'ar părea că suntem străinii străinilor, adecă chiar de ar fi să vie un timp, când nime n'ar mai vrea să I se închine. Să ne închinăm Lui chiar și atunci, când am ști că suntem încunjurați de Irozi ce ar fățări credință în El, iar în ascuns ar râvni să ni iee zilele pentru credința în Trânsul și în învățătura Lui.

În sfârșit noi suntem datori să-I jertfim lui Iisus Hristos toată viața noastră, neconținut ascultând numai de El. Aceasta este și porunca lui Dumnezeu Tatăl, al cărui glas l-au auzit apostolii Petru, Iacob și Ioan grăind cătră ei pe muntele Taborului: „*Acesta*“ (adecă Iisus Hristos) „*este Fiul Meu cel iubit, întru carele bine am voit, pe Acesta să-L ascultați!*“ (Mat. 17, 5). Apostolul Petru era așa de pătruns de cele ce le-a văzut pe muntele Taborului, adecă de fața lui Iisus ce a strălucit ca soarele și de hainele Lui ce s'au făcut albe ca lumina, încât în a doua sa epistolă (1, 16 și 17) zice că nu după *bazme* sau *născociri* meșteșugite li grăiește creștinilor despre puterea și mărirea Domnului nostru Iisus Hristos, ci el singur a fost martor, văzând cu ochii săi mărirea Lui și auzind cu urechile sale la schimbarea Lui la față glasul: „*Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru carele bine am voit!*“ Așa dovedind Petru învățătura cea dumnezeiască a lui Hristos, ne îndeamnă să ne silim din răsuputeri ca să arătăm în credința acestei învățături fapte bune, înfrânare, răbdare, iubire de frați și mai pe scurt bună creștinătate, că cine

nu le are acestea — zice el — acela orb este și scurt de vedere (1, 5—10). Și mai spune apostolul Petru că cei ce au cunoscut odată învățătura Domnului și Mântuitorului Iisus Hristos și așa au scăpat de spurcăciunile lumii, iar după aceea din nou se încurcă în acelea spurcăciuni, aceluia mai bine li-ar fi fost să nu fi cunoscut calea dreptății Domnului. Pe astfel de oameni îi înfierează apostolul cu o vorbă foarte rușinoasă, dară și dreaptă, el adecă zice că la dânșii se potrivește adevărul vorbeii: „*Cănele s'a întors la borătura sa și porcul spălat la tăvălitoră în glod*“ (2 epist. 2, 20—22).

(Urmează)

Sentimentul datoriei la cetățenii de azi ai României Mari.

Cetită în una din șezătorile literare, aranjate de cercul didactic din Caransebeș.
De Pavel Iumanca învățător.

Nu erau mai pe jos de jertfele de sânge, aduse în lupte, mărețele manifestațiuni ale sufletului românesc obidit și zdrobit sub călcăiul cu pinten al fostului nostru stăpân. Când se ivea de undeva o adiere de sentiment național, porneau valurile de sătâni, cu tot ce avea neamul nostru mai bun, în frunte, ca să spuie asupritorului dreptul la viață pe aceste plaiuri, cari au fost ale noastre și ni se furaseră. Cine nu-și amintește și azi mărețele manifestațiuni ale masei românești din timpul procesului cu memorandumul, din timpul alegerilor pentru dieta din Budapesta și cele din 1907, când legea apponiană venea să ne sugrume limba în școalele, susținute cu trudă și sudoare românească. Venea lumea satelor în haîne de sărbătoare cu frunze de stejar la pălărie, în locul treicolorului oprit și protestul lor energic contra nedreptăților se ducea în valuri puternice, pe aripile vântului, peste Tisa până la Budapesta și făcea să se cutremure palatele stăpânilor. Arătau lumii tăria unui neam, când își cere dreptul la viață. Preoții cu bărbi albe, învățători încovoiați de trudă și mizerie, erau în fruntea satelor, căci... pe atunci *păstorul era lângă turma sa și dela vlădică până la opincă una erau toți; durerea închegase sufletele*. Vedeam înaintea noastră cu ochi de sclavi trudiți și loviți, numai brațul ce ne lovește, iar *sufletele noastre căntă spre marginea zerilor, la răsărit de soare, ... plinirea vremii pentru nădejtile noastre naționale, ... împlinirea visului de veacuri, de dorul cârnia ... „ne-au răposat și moșii și părinții“*.

S'au scurs anii!... Vremea și-a urmat firul și la marginea orizontului s'au ivit razele soarelui nostru național, așteptat de zece veacuri. Dorobanțul român, al cărui chip îl vedeam deasupra crestei Carpaților, în toate visurile noastre, — a trecut azi peste aceste plaiuri, de aci peste Tisa mai de parte până la Budapesta, ca să sugrume mândria fiarei acolo în cuibul său infect.

Razele libertății lucesc azi deasupra văilor noastre, atâta amar de vreme zăcute în întunec. Căldura lor pare însă, că n'a încălzit din destul inimile noastre și zilele mărețe, cari le trăim azi nu sunt înțelese, căci nu le știm prețui și nu suntem la înălțimea lor. Delirul primei bucurii a trecut destul de repede și un fel de oboască păgubitoare s'a sălășluit în mijlocul nostru. Nu mai vedem însuflețirea de mai nainte, nu mai vedem dragostea cea mare, ce o aveam odinioară față de neam

și glia strămoșească. Au dispărut manifestațiunile înălțătoare ale sufletului românesc. Întâlnești la tot pașul un fel de răceală, nepăsare ba chiar disgust.

Dacă privim mai de aproape în sufletul mulțimii de azi aflăm și cauza, că flacăra simțului național s'a potolit. La noi n'a fost nici când o educație națională mai temeinică. Educația noastră n'a fost bazată pe *conștiința datoriei și demnității naționale*. Lumea vedea răul în Ungur. Simțul național era vecinic alimentat cu ura de rasă față de stăpânul de atunci. Veneau apoi nădejtile în ziua de mâne, care va aduce libertatea națională. În colorii mărețe, frumoase prezentau mulțimii, apostolii satelor, împlinirea visului nostru de veacuri și mulțimea vedea ceva ideal, plin de fericire cu puține îndatoriri, așa o viață ușoară fără griji și năcazuri, în care nimic nu e oprit, unde e permis, să faci, ce vrei, *asa un fel de țară unde curge lapte și miere, fără să mai trudești*. I s'a vorbit Românului de drepturile ce le-ar avea într-o țară românească de datorii însă nu i s'a spus.

Educația noastră națională n'a fost întemeiată pe *conștiința datoriei*. Vremile sunt grele din cale afară și lumea înconștie, care vede numai situația din jurul său și n'are de unde să cunoască năcazurile altor țări, — face asemănare între greutățile vieții de azi și între cele de demult dinaintea războiului și auzi pe câte unul mai slab de inger, că... era mai bine sub Unguri. Mulțimea nu e în stare să judece, și nici nu are timp să-i informeze, că în alte locuri și mai cu seamă la Unguri e mult, mult mai rău ca la noi, că acestea sunt urmările inevitabile ale războiului etc. . .

„Apostolii satelor“ și-au cam neglijat apostolia sat și-au părăsit-o de tot. Cu venirea administrației românești s'au deschis orizonturi noi. Mulți din conducătorii satelor au fost atrași spre orașe, unde și-au făcut situații bune. Dintre cei rămași, mulți foarte mulți, au fost luați de curentul vremii și au căzut în ispită speculei cu scop de a se îmbogăți. Ba în frământările, ce le dau azi *intelectualii noștri* pentru „*căpătuială*“ se calcă multe lucruri bune în picioare *se nimicesc multe însuflețiri și multe sentimente cinstite*. O înfrigurare bolnavă a cuprins lumea aceasta, înfrigurarea de a se cocoșa în posturi mari, de a se îmbogăți fără multă trudă. Și acum când furtuna socială e mai puternică, acum cărmaciul nu e la locul său.

Lumea, care a luat parte la războiul grozav al neamurilor, a venit acasă mai mult sau mai puțin sălbătecită de traiul de fiară, menită sfâșierii și peirii. De aceasta se folosesc atâți dușmani răutăcioși ai închegării noastre naționale, terfelitori a tot ce este românesc, pe cari nu suntem în stare să-i controlăm și să ne scăpăm de ei. Și aceștia infectează și mai mult sufletele slabe și îndoielnice. Sunt apoi diferitele curente sociale păgubitoare ordinii, care sapă în ascuns organizația de stat. Și clasa intelectualilor noștri tocmai în aceste vremi, când e mai multă nevoie de muncă, lucrează mai puțin. De soarta mulțimei foarte puțini se interesează.

Înșiși conducătorii neamului nostru de azi prea puțini au o educație națională și cetățenească. Cei mai mulți au o oarecare spoială socială fără temei, neîndesluitoare pentru o muncă temeinică, sistematică și cu folos real. Deci chiar la clasa conducătoare și mai întâi la aceasta, să cere îndreptarea. O parte bună naționalisti de gură, sau între pahare, nu ne înțelegem rostul nostru și nu ne dăm seama de datoria noastră față de grosul neamului și față de pământul acesta, frământat cu sângele generațiilor întregi de strămoși. Luați de curente bolnave, ne având tărie morală suficientă, ispițiți de atâtea pilde păcătoase ale altora, — ne-am lăsat conduși prea mult de egoismul păgubitor

și ni s'a îngustat cercul vederii. Pe noi înșine nu ne cunoaștem, nu ne vedem în așa cum suntem în realitate. Vedem din zi în zi cum se înmulțește numărul guralivilor, cari se pricep la toate și cari pun lumea la cale, aducând reforme și planuri mari în teorie și *prea puțin pun umărul la carul înglodat să-l scoată din noroi*. Domagogia a crescut grozav. Și dacă ne-am pune la lucru, ca să executăm planurile noastre, cari înșine le-am croit, n'am ști de unde să începem. Era o vorcă veche românească: „După război răsar eroii, ca după ploaie ciupercile“. În loc să muncim cu toții tînăr și bătrîn pentru binele obșteșc, ne pierdem vremea lăudându-ne „scumpa“ noastră persoană, scoțând la suprafață „marile noastre sentimente patriotice“ și meritele, ce nu le avem, criticând în acel timp, pe alții că nu muncesc nimic.

(Urmează)

Istoricul și însemnătatea stupăritului.

de Petru Bohariu preot în Șoșdea

(Continuare)

Ca să putem învăța stupăritul nu-i absolută trebuință să mergem la școli speciale sau cursuri de stupărit, dacă nu ni-s'ar putea. Eu însumi n-am fost la început nicăiri, ci pot să spun, că l-am învățat singur din iubire față de albină și folosul ei, precum și din diligență proprie și voință tare. Cum? Prin cetirea cărților și revistelor speciale, pe care le-am abonat; prin cercetarea și ispitirea stupărilor și a stuparilor mai bătrâni, unde — întâmplător — ajungeam. De se întâmplă — perzând trenul, ori din altă cauză — să fii, sau să rămân în vre-un oraș ori sat, mă folosiam atunci de ocaziune și mă interesam de stuparii locului și îi cercetam, de-ar fi locuit nu știu unde de departe, ori chiar afară de oraș ca b. o. la villa Logojului, unde, nu odată, am cercetat pe inimosul și pretinosul stupar T. Crisciu (Model de stupărie pentru Logoj și jur). De vedeam o carte de stupărit, o cumpăram; apărea vre-o revistă apicolă, o abonam, călătorind cu vre-un stupar, îi căutam cunoștința și-l rugam să-mă împărtășească de cunoștințele lui. Mă simt moralmente obligat să amintesc cu recunoștință, că încă ca teolog de Caransebeș, a lăsat asupra mea urme neșterse frumoasă și de model binearanjată stupină a părintelui Ioan Jucos din Zervești, nu mai puțin și frumoasele prelegeri instructive și pline de îndemnare, ținute de Părinția Sa la fața locului, teologilor și pedagogilor, cari în corpore i-l cercetam în tot anul, bucurându-ne de cea mai călduroasă primire, pe care numai un preot — apicultor știe s-o îmbeie.

Stuparul începător să cetească o carte, odată și de mai multe ori, până înțelege cât de cât rostul albinăritului, apoi să-și câștige vre-o doi stupi, să-și aboneze o revistă apicolă, să cerceteze stuparii din jur și ocazional din alte părți și în feul acesta făcând când teorie, când praxă, peste câțiva ani va ajunge stupar bun și va vedea cu ochii și cu bucurie rentabilitatea stupăritului.

Prețul mare de azi al lăzilor de stupi să nu spărie pe nimeni dela stupărit. Aci se poate ajuta. Eu însumi am făcut-o și o fac și acuma. Fiecare poate să-și câștige un fostreu, clește și un ciocan deocamdată (mai târziu masă = hobel-bank și rindea-ghilău etc.) cu cari să-și facă la început cea mai simplă ladă din patru scânduri plus doi capeți: închipuiți-vă puțul — pulpitul ori lădița dela masă, pe acărei doi păreți mai lungi se bate câte o lăcișcă pe cari vor sta ramele — faguri, apoi se acoperă cu o ușă ori cu mai multe scândurele peste rame.

Se înțelege, că la un capăt se va face o butoară pentru albine. E cea mai efină și mai simplă ladă pelângă că cere cea mai ușoară manipulare. Așa am început și eu; iar azi îmi am lăzile mele după regulă ieșite în partea lor cea mai mare din atelierul meu. Nu e nici o greutate. E ușoară și plăcută măestria: măsuritul. Dar scopul meu deocamdată nu e ca să vă învăț stupăritul, ci mai mult pentruca să-l recomand să-l îndrăgiți; iar cine l-a îndrăgit odată și-și da sama de bogăția lui, acela se va interesa și-l va învăța.

Pentru noi, ca preoți indeosebi, se recere stupăritul, căci noi împreună cu învățătorii suntem apostolii cei așezați de Dzeu în popor și suntem chemați nu numai prin învățatură, ci și prin fapte, prin pilde să contribuim la bunăstarea materială și morală a satelor noastre și prin acestea la prosperarea iubitei noastre Țări Românești! *Trebuie să constatăm cu durere, că la Românii satelor noastre nu este, ori că este de tot puțin răspândit stupăritul rațional, pecând între doi-trei străini pripășiți printre noi, cel puțin unul trebuie că are stupi în lăzi.*

Pentru un preot nu poate fi ceva mai frumos, mai plăcut; iar pentru parohieni mai impresionant și din punct de vedere moral mai înălțător decât petrecând preotul timpul său liber în stupină între albine, pe cari însuș poporul nostru le ține mai curate dela Dzeu. Să te ocupi cu economia, să umbli după ziuăși, să te năcăjești; să umbli toată ziua pe țarină ori să stai la spatele lucrătorilor și să le auzi — în conversația lor zilnică — totfelul de vorbe urite și neplăcute, ori să ari, să sameni în vestimente rupte și întinate, ori chiar să cari la gunoi ca preot; într'adevăr nu se prea potrivește cu chemarea noastră preotească. Știm însă, că pe mulți traiul și lipsa i-a silit la aceasta.

Mi-se va zice dintr'o parte, că da, stupăritul a fost rentabil acum cu războiul, ajungând miera la preț foarte considerabil, dar în vreme normală nu va mai fi așa. Să ne aducem însă aminte, fraților, că și în timp de pace, miera era cu 10—20 cruceri = bani mai scumpă ca zahărul și cu 60 crucieri, prețul unui kg. miere de atunci făcea mai mult ca 30—40 Lei de acuma; apoi și în vremuri normale au fost stuparii, cari cu stupăritul au făcut frumoșică avere.

Va zice un altul, că nici stupăria nu aduce folos în tot anul, ci vor fi și ani răi. Întreb eu atuncia: dar cealalte ramuri ale economiei aduc întotdeauna? În anii răi aduce ceva? Nu! Hotărît că nu, ba ce e mai rău, mai avem și perdere, care e, lucrul mult, sămânța etc. Să ne gândim la o vie. Cât lucrul se cere — abstrăgând de capitalul și lucrul dintâi dela plantare — anual s-o tai, s-o îngropi, s-o desgropi, s-o legi, s-o săpi, să-i puni pari, s-o sprîțui etc. cât lucru, câte spese și când e la urmă se întâmplă, că nu rodește nici via în tot anul, ori chiar de rodește, vine un ingheț, piatră ori altă năpastă și te alegi numai cu spesele mari.

Stupina odată formată, chiar și în anii de tot nefavorabili, cari sunt de altfel de tot rari, e scutită cel puțin de atâta lucru și atâtea spese. *În anii răi nu-mi aduce nici un folos, dar nici n-am spusat un ban.* Și la urmă, chiar și stupăritul în mare, ne permite să ne mai ocupăm și cu altceva. Aci zace încă deosebire mare între stupărit și cealalte ramuri ale economiei.

Să nu uităm niciodată, că *stuparii nu ară, nu samână și totuș seceră cu îmbeșugare, și că albina e singura la casa omului, pe care nu trebuie s-o lege ori s-o deslege, s-o hrănească ori s-o adape.* E cel mai cinstit, cel mai harnic și mai ieftin ziuăș-lucrător, care îți lucrează zilnic de dimineața până seara fără nici o

plată. Nici de nutremântul ei de peste iarnă nu trebuie să te îngrijești în anii buni.

De încheiere mă adresez, cu toată dragostea, către cei mai tineri frați preoți să se gândească de multe ori asupra celor tractate în această lucrare; iar pe cei mai bătrâni onorați frați, — cari acum cu greu s-ar mai putea apuca de ceva nou, — îi rog, să îndemne copiii ori, nepoții etc. la îmbrățișarea stupăritului, pe cari în vacanțele mari — dacă se poate — să-i trimită la cursuri de stupărit, ori pe câte o săptămână-doauă la câte un stupar dintre noi, ori alți cunoscuți, cari prea bucuroși îi vedem, ca în persoană să vadă stupăria, să se îndelnetnicească cu prinderea roilor, în atelierile noastre să apuce ferestreul și ciocanul și să facă singuri un ram ori o ladă simplă și în modul acesta de tinări să îndrăgească și la timpul său (ceea ce sigur că va urma!) să îmbrățișeze stupăritul, de care știu, că nu se vor lăsa până la moarte, binecuvântând înt'una, pe aceia, cari i-au îndemnat la aceasta nobilă, aleasă, ușoară și foarte rentabilă ocupațiune.

Șoșdea din stupină la 10 Mai 1921.

Pentru scumpa-ne Țară
cu dor de prosperare:

Petru Bohariu

(Sfârșit)

† General de divizie în r. Nicolae Cena din Mehadia

Proprietar al „Crucei militare pentru merite“, „Cavaler al ordinului Franț Iosif“, ordinului „Coroana de fier cl. III.“ etc și al ordinului „Coroana României în gradul de Mare Ofițer“; Președintele secțiunii regionale a monumentelor istorice Lugoj; membru fondator și pe viață al „Astreii“ etc.; fost deputat al sinodului eparhial din Caransebeș și al congresului național din Sibiu; membru la toate corporațiunile și instituțiunile mai însemnate bisericești, școlare, culturale, financiare etc. din Banat și Ardeal.

Suferințele din temuița maghiară și exilul dureros din Viena pentru sentimentele sale puritane românești au agravat starea sanitară accelerând desnodământul fatal!

Ultimele rămășițe — după o viață de 78 ani bogată în fapte mărețe și zguduitoare — ale neuitatului defunct s-au depus spre vecinică odihnă la 14 Martie a. c. la ora 3 p. m. lângă rămășițele părinților și rudelor sale iubite!

Mehadia a îmbrăcat haină de doliu, căci figura cea mai aleasă, caracterul cel mai pur, podoaba lucitoare — a apus în mormânt. Lucrările sale arheologice și istorice, concursul său prețios cu cuvântul și cu fapta la tot ce privea biserica și școala și binele comunei, ia asigurat un monument neperitor, fiind pomenit de generații, cari se vor succede nouă. Și-a iubit mult Biserica și credința strămoșască. Atunci, când era floarea muncii sale active militare, i-sa oferit în schimbul unor onorarii mari să se lapede de credința strămoșască.

A refuzat cu indignare și cu scârbă un asemenea ofert.

Înainte de a-și închide ochii pe vecie — a dispus între altele multe ca *muzeul său istoric* să fie dăruit Băilor-Herculane, unde s'a pus la dispoziție pentru acest scop localul salei de lectură; *Biblioteca sa* o dăruiește Liceului Traian Doda car manuscriptele au rămas preotului Buracu. *Bisericii din Mehadia* a lăsat un pământ, ca să să vîndă, ear din banii încurși să se facă o fundațiune,

care se va folosi după 108 (unasutăopt ani), care atunci va trece de 1 milion.

Funerariile s'au oficiat de P. O. D. Ioan Pepa protopop, preoții Tătăcu, Dure, Uzonescu și Buracu. În Biserica a cuvântat emoționant pâr. protopop Pepa scoțind în relief bogata activitate a marelui dispărut. Lângă sicriu a ținut să rostească un ultim adio și marele nostru prietin profesorul Paulianu din Severin, care să împărtășește cu atâta sfințenie cu toate bucuriile și durerile noastre. Cuvintele sale zmulse din sufletul său cald și nobil au stors lacrimi sincere din ochii auditorului indurerat. La mormânt a cuvântat preotul Buracu cîtînd câteva momente dramatice din autobiografia repōsatului general.

În numele armatei a vorbit Loc. col. Gambert din Orșova. Onorurile s'au dat de un pluton de soldați și de muzica militară a garnizoanei Orșova.

Ruinele și toate văile și vietățile îndoliate plîng pe protectorul lor bun și devotat.

Pulberea vremilor se va depune pe sfintele moaște a-le vremurilor de glorie a Mehadiiei trecute. Cine și când se va ivi ear nu meșter, ca să toarcă mai departe firul intrerupt de neuitatul general? Veacurile cari se vor perinda vor da răspunsul!!

La 21 Novembre 1844 a licărit prima oară gloria locuitorilor mehedințeni ca la 12 Martie 1922 să se stîngă pe vecie.

Un neam întreg depune o lacrimă herbinte pe proaspătul mormânt din cimiterul ortodoxilor din Mehadia.

Preotul C. B.

Ș T I R I

Parlamentul se va întruni în 27 Martie nou. După mai multe știri ziaristice parlamentul va lucra numai 16 zile, până la feriile de Paști, și apoi se va proroga până la toamnă!

Reunirea ministerului cultelor cu cel al instrucțiunii publice, se va face cu 1 Aprilie, după cum anunță „Epoca“, iară ministerul agriculturii se va desființa și alătura ministeriului domeniilor.

Numire. Ministerul Instrucțiunii sub Nr. 919—1922 a numit pe fostul paroh din Banloc Filip Pop, ca profesor titular la catedra de matematici și fizică dela liceul de stat „Traian Doda“ din loc.

19 milioane a voit bancherul din Budapesta Wodermann să le treacă preste graniță. Tribunalul din Arad a hotărît confiscarea lor.

Iubileul institutului „Albina“. Institutul de credit și economii „Albina“ din Sibiu și-a sărbăt jubileul de 50 de ani.

Schimbarea coroanelor. Ministerul nostru de finanțe a luat următoarele dispozițiuni cu privire la coroanele neschimbate:

Orice posesor de coroane ștampilate sau nu, este obligat a face o declarațiune pe adresa Ministe-

rului de finanțe la București indicând numele, pronumele sau firma, eventual instituțiunea, domiciliul, strada și numărul, precum și profesiunea, precizând suma ce o posedă și în ce fel de mod.

Având aceste declarațiuni, Ministerul va ține seamă de ele la cota parte de despăgubiri, ce va reveni fiecărui declarant cu ocazia lichidării conturilor cu banca Austro-Ungară.

Într-o cerere pot face mai mulți declarațiunile, (Timbru după fiecare declarant: 1 leu 25 bani.)

Monetele declarate, deocamdată nu trebuie depuse.

Ghandi conducătorul indienilor a fost arestat de Englezi și dus pe insula sf. Elena. El nu face revoluție cu arma, ci a făcut propagandă pentru pasivitate, prin ce să se scape de sub dominațiunea engleză.

Se ne ferim de pungăși în călătorie. Negustoriului din Gherla Eugen Lazar, călătorind la Cluj, i-s'au furat în tren 20.000 lei.

Revoluție antibolșevică în Ucraina. După știri venite dela Nistru a izbucnit revoluția contra bolșevicilor. Țăranii au luat dela bolșevici toate alimentele. Din cauza revoluției mulți cantă să se refugieze în Basarabia trecând Nistru.

CONCURSE.

Pe baza ordinațiunei Venerabilului Consistor diecezan d'dto 4 Martie 1921 Nr. 948 B. ex 1921, subscrisul comitet parohial escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia diecezană” pentru ocuparea postului de *paroh* în parohia de clasa a III din **Topleți** cu filia Bêrza, protopresbiteratul Mehadiei, județul Căraș Severin.

Emolumentele sunt:

1. Una sesiune parohială constătătoare din 27 $\frac{1}{2}$ jughere pământ.
2. Ca desdaunare anuală pentru parcelele sesiunare expropriate de calea ferată dela cassa diecezană 9 Lei 34 bani.
3. Comuna bisericască din Topleți plătește preotului la an 200 Lei.
4. Comuna bisericască din filia Bêrza plătește preotului la an 72 Lei.
5. Quartir în casa parohială constătător din 3 odăi, curte și alte edificii trebuincioase.

Toate dările după sesiune le supoarta preotul.

Doritorii de a ocupa acest post de paroh să-și trimită rugărilor instruate conform „Regulamentului pentru parohii” și adresate comitetului parohial din Topleți, la adresa Prea Onoratului Oficiu protopresbiterat gr. ort. rom. în Mehadia, și sunt poștiți a să presenta cu preala-

bila încuviințare a protopresbiteratului în sfta biserică din loc în vreo Duminecă ori sârbătoare, spre ași arăta dibăcia în cântare și oratorie, dar nu în ziua de alegere. Topleți, în 23 Ianuarie 1922.

Ioan Blidariu
președintele comit. parohial.

1—3

George Vior
notarul comitetului paroh.

În conțelegere cu mine: *Ioan Peșă* protopresbiter.

Pe baza ordinațiunei Ven. Consistoriu Diecezan d'dto 28 Octombrie 1921 Nr. 4176 B. se publică concurs pentru întregirea *parohiei* de clasa III din **Criciova** protopresbiteratul Logojului cu termen de 30 de zile dela prima publicare, în „Foaia Diecezană.

1. Una sesiune parohială (pământ arator).
2. Stola uzitată.
3. Un intravilan de 800 □.

Se observă, că în lipsa de casă parohială, alesul preot va avea să se îngrijească singur de locuință.

Alesul preot are a suporta dările după pământ.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta cererile de concurs adresate com. parohial din Criciova și a se trimite Prea On oficiu protopresbiterat. la Logoj.

Concurenții sunt poștiți să se presinte în vreo Duminecă sau sârbătoare la sfta biserică pentru a-și arăta desteirtatea în cântarea bisericască și oratorie.

Criciova din ședința com. parohial ținută la 25/12 Decembrie 1921. 1—3

Romul Popoviciu m. p. **Aurel Dobosan** m. p.
preot. pros. notar.

În conțelegere cu mine: *Dr. George Popoviciu* protopr.

Nr. 5353 B. ex. 1922.

Acest concurs se publică cu adausul, că în senzul §-lui 29 al Regulamentului pentru parohii și a decisului consistorial d'dto 3 Martie și 12 Aprilie 1914 Nr. 3053, ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. 33 ex 1914, credincioșii sunt îndatorați a presta și birul parohial, care constituie o parte legală a dotațiunei preoțești.

Caransebeș din ședința consistorială ținută la 1 Martie 1922.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

A apărut în Editura **Tipografiei Naționale** din Lugoj:

Calendarul călătorilor

cu mersul trenurilor pe toate liniile **Căilor Ferate Române**. Valabil dela 1 Ianuarie 1922.

Prețul 10 Lei.

Nr. 5292 E ex 1921.

Vila Doboșan din Băile-Erculane se esarendează pe anul 1922.

Ofertele închise au să se înainteze Consistoriului diecezan din Caransebeș până inclusive 22 Martie stilul nou 1922.

Condițiunile de esarendare sunt următoarele:

1. Consistoriul diecezei ortodoxe române a Caransebeșului dă în arendă Vila Doboșan din Băile-Erculane cu excepțiunea localităților, cari au fost respective sunt închiriate pe seama școalei de stat de acolo precum și friserului Nicolae Gross și anume se dă realitatea aceasta în arendă pe timpul dela încheierea contractului până la 15 Octomvrie st. nou 1922, observându-se că arenda nu se relaxează sub nici un titlu și că Consistoriul diecezan și-a rezervat dreptul a decide liber asupra ofertelor și a respinge oricare ofert fără nici o motivare, eventual a nu accepta nici un ofert.

2. Închiriate au fost respective sunt:

a) pe seama școalei de stat: o odaie mare parter, trei odăi cu intrare una în cealaltă, cu câte o fereastră, culină, cameră de bucate, cameră de lemne, o parte de pod despărțită, curtea și două closeturi spre folosință comună cu ceilalți chiriași;

b) frizerului Nicolae Gross: localul în care se află atelierul său împreună cu coridorul îngust de lângă acest atelier, având dreptul a folosi curtea și cele două closeturi în comun cu ceilalți chiriași.

3. Arendașul are să plătească arenda la Cassa diecezană în Caransebeș în două rate egale și anume rata I. la 1 Maiu 1922 și rata II. la 1 Iulie 1922 și trebuie să declare că a văzut și cunoaște Vila Doboșan.

4. Arendașul se obligă că afară de arenda statorită să mai presteze următoarele fără a avea drept la vre-o despăgubire și anume:

a) să facă pe spesele proprii reparaturile necesare aducând localitățile în stare corespunzătoare;

b) să supoarte toate spesele împreunate cu măturatul coșurilor și a țevilor, cu curățitul gunoiului, a canalului și closetelor, precum și cu luminarea Vilei atât în lăuntru cât și afară;

c) să plătească taxa pentru apaduct în proporția numărului odăilor și

d) să dea locuință delegaților nostri esmiși în cauzele Vilei Doboșan cât și pentru exercierea controlului în privința îndeplinirii condițiunilor contractului de față.

5. Arendașul are drept să folosească mobilele și alte obiecte aflătoare în Vilă pe cari le va primi pe lângă inventar, obligându-se că după expirarea contractului de arendă, să le predee Consistoriului diecezan în starea cum le-a primit.

6. Orice adaptări sau modificări la edificiu precum și investițiile ce ar voi arendașul să le facă, le va putea efectui numai cu învoirea Consistoriului eparhial, având acelea după expirarea contractului a trece în proprietatea Consistoriului eparhial fără ca arendașul să aibe dreptul a pretinde vre-o despăgubire pentru acelea.

7. Arendașului nu-i este permis a folosi Vila pentru alte scopuri decât numai pentru închiriere oaspeților, precum nici a ținea în Vilă lucruri cari sunt stricacioase fie din punct de vedere tehnic, fie igienic rămânând pentru acestea responsabil în orice privință.

8. Ca cauțiune pentru asigurarea îndeplinirii tuturor condițiunilor de contract are să depună arendașul cu ocaziunea încheierii contractului la Cassa diecezană Zecemii (10.000) Lei în bani gata, sau în hârtii de valoare sigure și acceptabile, observându-se că Consistoriul nu dă interese după acești bani depuși, eventualele cupoane scadente însă le estradă întrucât arendașul a satisfăcut întru toate contractului.

9. Consistoriul diecezan e îndreptățit a-și achita din această cauțiune orice pretenziune izvorită din contract fără intervenție judecătorească, iar dacă arendașul a respectat toate punctele contractului și n'a cauzat nici o pagubă, după expirarea contractului va primi îndărăt cauțiunea.

10. Arendașul nu poate să subarendeze Vila fără învoirea Consistoriului.

11. Se observă, că Vila de prezent stă sub proces și că Consistoriul diecezan nu primește nici o răspundere pentru eventualele urmări ale procesului.

12. Toate spesele împreunate cu încheierea contractului încluzive competența erarială, timbrele, spesele de predare și primire acum și la expirarea contractului le supoartă arendașul.

13. Divergințele, ce sar ivi între partide, are să le decidă pe cale sumară judecătoria de ocol din Caransebeș, a cărei competență o recunosc ambele partide.

Caransebeș din ședința consistorială ținută în 22 Februarie 1922.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și comerț „BANCA BĂNATULUI” societate pe acții în Caransebeș, se invită la

a II-a Adunare generală ordinară,

care se va țineă **Mercuri în 19 Aprilie st. n. 1922, la 5 ore d. a.** în localul institutului, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
 2. Reportul Consiliului de administrație și al Consiliului de control.
 3. Prezentarea și aprobarea bilanțului pe anul 1921, distribuirea profitului curat și darea absolutului pentru gestiunea anului 1921.
 4. Propuneri în sensul statutelor.
- Caransebeș, la 17 Martie 1922.

Consiliul de administrație.

Încheierea socoților

la „BANCA BĂNATULUI” institut de credit și comerț, societate pe acții în Caransebeș pe anul de activitate 1921.

ACTIVA		CONTUL BILANȚ				PASIVA				
		Lei	B	Lei	B	Lei	B	Lei	B	
Casa în număr				129960	70	Capital societar 1000 acții à Lei 500			500000	—
Portofoliul cambiiilor	cu acoperire ipot.	518214	46	671140	46	Fondul de rezervă			56806	—
	cu garanții personale	152926	—			10042	—	Depuneri spre fructificare		
Împrumuturi ipotecare cu obligații				719276	—	Creditori în Cont-Curent			18478	20
Împrumuturi în Cont-Curent				997	90	Depozite de casă			413193	42
Diverși debitori				7420	—	Impozite transitorii neachitate			5427	79
Efecte proprii				72200	—	Interese transitoare anticipate			50000	28
Realități				2541	86	Profit curat pro 1921			60819	—
Spese restituibile				1821	—					
Mobiliar după amortizare										
				1615199	92				1615199	92

EȘITE		CONTUL PROFIT și PERDERE				INTRATE					
		Lei	B	Lei	B	Lei	B	Lei	B		
Interese după depuneri				32589	25	Interese: dela cambii					
12% impozit după int. dela depuneri				3485	39		„ împrumuturi ipotecare	45710	65		
Spese de administrare:							„ împrumuturi în Cont-Curent	2824	50	85290	02
a) Salare	25200	—				Venitul realităților	36754	87	17728	—	
b) Marce de prezență	2340	—				Provizioni și alte venit			58609	—	
c) Chirie, încălzit și luminat	3463	80									
d) Spese de birou	2437	58									
e) Adaose de scumpete	16700	—		50141	38						
Porto				345	—						
Contribuție directă și arunc comunal				9000	—						
Amortizări:											
din pretenziuni cambiale	1865	—									
„ efecte	3200	—									
„ mobiliar	180	—		5245	—						
Profit curat pro 1921				60819	—						
				161625	02				161625	02	

Pentru contabilitate:
Augustin Muntean m. p.
Dirigent de birou.

Caransebeș, la 31 Decembrie 1921.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Dr. Alexandru Morariu m. p.
președinte.

Alexandru Bălaș m. p. Dr. Virgil Budințian m. p. Dr. Cornel Cornean m. p. Dr. Dimitrie Cioloca m. p.
Sabin Evuțian m. p. George Frățilă m. p. Virgil Musta m. p. Ilie Orzescu m. p. Ioan Popovici m. p.

Subscrișul consiliu de control am examinat contul Bilanțului și al Profitului și Perderii cu registrele principale și auxiliare și le-am aflat exacte.

Caransebeș, la 14 Martie 1922.

CONSILIUL DE CONTROL:

Dr. Constantin Popasu m. p.
președinte.

Nicolae Ivanescu m. p. Dr. Vasile Loichița m. p. Petru Popovici m. p. George Popovici m. p.

„SEBEȘANA” Cassă de păstrare pe acțiuni în Caransebeș.**Convocare.**

P. T. Domnii acționari ai Cassei de păstrare pe acțiuni „Sebeșana” din Caransebeș se convoacă la a

XX-a ADUNARE GENERALĂ ORDINARĂ,

care se va ținea Mercuri în 29 (douăzecișinouă) Martie 1922 st. n. la 2½ ore d. a. în localitatea institutului (Piața General Drăgălina) cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere despre gestiunea anului 1921 și aprobarea bilanțului.
 2. Propunerea direcțiunii și decideră asupra distribuirii profitului curat.
 3. Darea absoluturului pe anul de gestiune expirat.
 4. Esmiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal luat în această adunare.
 5. Eventuale propuneri.
 6. Stabilirea capitalului societar și modificarea unor paragrafi din statute.
 7. Sortarea alor doi și alegerea alor doi membri din direcțiune, precum și alegerea unui membru în comitetul de supraveghiere.
- Caransebeș, la 18 Martie 1922.

Direcțiunea.

NB. **Vot decisiv în adunarea generală au numai acei acționari, cari au depus la cassa institutului în orele oficioase până Duminecă în 26 Martie 1922 acțiunile lor transcrise cu trei luni înainte de adunare în registrul institutului pe numele lor. Acțiunile se pot depune spre acest scop și la oricare institut, care e membru la „Solidaritatea”, precum și la filialele lor; în acest caz însă avizul despre depozitare al institutului respectiv trebuie să sosească la noi tot până Duminecă în 26 Martie 1922. Femeile se pot reprezenta numai prin astfel de plenipotențiași, cari încă sunt acționari introduși în registrul institutului cu trei luni înainte de adunarea generală. Minoreni și persoanele juridice se reprezintă prin reprezentanții lor legali.**

ACTIVA**CONTUL BILANȚ****PASIVA**

	Lei	b.	Lei	b.		Lei	b.	Lei	b.
Cassa în număr	179.808	86			Capital societar	425.000.	—		
Disponibil la bănci	177.903	22	357.712	08	Acționari emisiunea VII-a, capital vărsat	221.521.	—	646.521	—
Cambii de bancă	204.899	—			Fond de rezervă general	90.010.	—		
Cambii cu acoperire hipotecară	193.431	50	398.330	50	Fond de rezervă special	5.000.	—		
Imprumuturi hipotecare			7.500	—	Fond de rezervă pentru diferințe de curs la efecte	3.000.	—		
Imprumuturi pe amanete			6.023	—	Fond de rezervă de dare	3.000.	—		
Efecte			95.188	—	Fondul caselor institutului	4.000.	—	105.010	—
Monete, cupoane și valori de încasat			20.127	27	Fondul de penziune				45.553
Debitori în concurent (cu acoperire)			2.185.258	23	Depozite spre fructificare				1.609.568
Casele inst. (Nr. 452/3 Piața Unirii)			89.248	01	Bănci				379.933
Diverse conturi debitoare			143.455	05	Depozite în concurent				242.417
Depunerea fondului de penziune			45.553	89	Diverse conturi creditoare				235.623
Mobilier			1	—	Interese tranzitoare anticipative				6.534
					Profit curat pro anul 1921				77.235
			3.348.398	03					3.348.398

DEBIT**CONTUL PROFIT ȘI PERDERE****CREDIT**

	Lei	b.	Lei	b.		Lei	b.	Lei	b.
Interese: de depozite spre fructificare acționarilor emisiunea VII-a	64.129	26			Interese: dela cambii de bancă	12.933	79		
Contribuție: directă și comunală	4.892	25	69.021	51	dela cambii cu acoperire hipot. dela concurent	14.673	66		
după inter. de depozite s. fructificare	33.926	20	40.287	82	dela imprumuturi hipotecare	115.496	58		
Salare, adause de scumpete, bani de cvartir și mărci de prezență	6.361	62			dela imprumuturi pe amanete	597	06	145.360	65
Spese de cancelarie și chirie			141.113	16	Venite dela efecte	1.659	56		
Profit curat pe anul 1921			32.045	34	Venite dela casele institutului	3.306	33		
			77.235	45	Provizțiuni și diferite venite	1.377	95	4.684	28
			359.703	28				209.658	35
								359.703	28

Dr. Nicolae Ionescu m. p.
director executiv.

Caransebeș, 31 Decembrie 1921.

Constantin Călțiu m. p.
secretar-procurist.

Nicolae Marin m. p.

Aurel Moaca m. p.

Sinesie Bistreanu m. p.

Dr. Petru Ionescu m. p.

Constantin Călțiu m. p.

Enea Hodoș m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghiere am examinat contul prezent al bilanțului și cel al venitelor și cheltuielilor și confruntându-le cu registrele principale și auxiliare, purtate în bună regulă, le-am aflat cu acelea în consonanță și exacte.

Iuliu Vuia m. p.
președinte.

Nicolae Gavrilă m. p.

Gheorghe Sperlea m. p.